

แบบคำขอรับเงินค่าประกันชดเชยจาก บสย.

(โครงการเดิมจ่ายเมื่อคดีถึงที่สุด)

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

เรียน กรรมการและผู้จัดการทั่วไป

บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม

ตามที่ข้าพเจ้า .....

ได้ให้สินเชื่อกว่า ..... ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า

"ผู้กู้" ตาม .....

เป็นจำนวนเงิน ..... บาท (.....)

และบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "บสย." ได้ตกลงค่าประกันการ

ชำระหนี้ในสินเชื่อดังกล่าวเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ..... บาท (.....)

รวมทั้งดอกเบี้ยถึงวันที่คดีถึงที่สุด ตามหนังสือค้ำประกันเลขที่ ..... ลงวันที่ ..... นั้น

ข้าพเจ้าได้ยื่นฟ้องผู้กู้ให้ชำระหนี้ดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ..... ปรากฏ

รายละเอียดตามสำเนาคำฟ้องที่แนบมา

บัดนี้ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วเมื่อวันที่ ..... ปรากฏรายละเอียด

ตามสำเนาคำพิพากษา และใบสำคัญของศาลแสดงว่าคำพิพากษาถึงที่สุดที่แนบมา และข้าพเจ้าได้คำนวณดอกเบี้ย

จนถึงวันที่คดีถึงที่สุดแก่สินเชื่อบสย. ได้ให้การค้ำประกันแล้ว สามารถสรุปสภาพหนี้ได้ดังนี้

ประเภทสินเชื่อ	สภาพหนี้ ณ วันฟ้อง (บาท)	ดอกเบี้ยถัดจากวันฟ้อง	รวมดอกเบี้ย
ที่ได้รับการค้ำประกัน	ต้นเงิน ดอกเบี้ย (1)	จนถึงวันที่คดีถึงที่สุด (2)	(1) + (2)

.....
.....
.....
.....
.....

อนึ่ง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบคำขอให้ บสย. จ่ายค่าประกันชดเชย ข้าพเจ้าขอแจ้งรายละเอียดกิจการ

ของผู้กู้และความคืบหน้าของคดีดังนี้

1. สาเหตุสำคัญที่กิจการประสบความล้มเหลว

.....
.....
.....

2. ราคาประเมินหลักประกันล่าสุด (ณ วันที่ .....

.....
.....
.....

3. ความคืบหน้าในการบังคับคดี

.....
.....
.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาจ่ายค่าประกันชดเชยตามภาระค้ำประกันให้แก่ข้าพเจ้า โดยข้าพเจ้าตกลงปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การค้ำประกันของ บสย. เรื่องการปฏิบัติภายหลังการจ่ายค่าประกันชดเชยตามที่แนบไว้ในข้อตกลงยืนยันการใช้บริการค้ำประกันสินเชื่อที่ทำไว้กับ เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2535 พร้อมนี้ได้แนบเอกสารตามที่ บสย. กำหนดเพื่อประกอบการพิจารณาครบถ้วนด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

.....
( )

ผู้มีอำนาจลงนาม

- เอกสารแนบ : (1) สำเนาคำฟ้องและเอกสารแนบท้ายฟ้องที่เจ้าหน้าที่ศาลรับรองความถูกต้อง
(2) สำเนาคำพิพากษาที่เจ้าหน้าที่ศาลรับรองความถูกต้อง
(3) ต้นฉบับใบสำคัญของศาลแสดงว่าคำพิพากษาถึงที่สุด
(4) สำเนาหมายบังคับคดีที่เจ้าหน้าที่ศาลรับรองความถูกต้อง
(5) BANK STATEMENT หรือ หลักฐานการชำระหนี้

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ..... ตำแหน่ง .....

ผู้ให้กู้ ..... สำนักงานใหญ่ / สาขา .....

จังหวัด ..... โทรศัพท์ ..... โทรสาร .....

๑ ไร่ ๑๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๔๑

หลักเกณฑ์การค้ำประกันสินเชื่อของบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม1. ลักษณะของกิจการที่จะขอให้ค้ำประกัน

- (1) เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ประเภท บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ที่มีสัญชาติไทย คำนึงกิจการในประเทศไทย
- (2) เป็นผู้ประกอบพาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรมขนาดย่อม และเป็นผู้ที่ได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงิน ตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔
- (3) สินเชื่อที่ได้รับและขอให้ค้ำประกันต้องมีจำนวนไม่ต่ำกว่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อรวมกับสินเชื่อเดิมแล้วต้องไม่เกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในขณะที่เดียวกับทรัพย์สินถาวรสุทธิของผู้กู้ในวันยื่นขอสินเชื่อต้องมีมูลค่าไม่เกิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (4) ต้องมีส่วนที่ผู้กู้ลงทุนเองไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของเงินลงทุนในกิจการ

2. การกำหนดความรับผิดชอบในการค้ำประกัน

บรรษัทประกันฯ จะรับผิดชอบผู้ให้กู้ในการค้ำประกันตามหลักเกณฑ์นี้ ได้มีจำนวนของสินเชื่อส่วนที่ขาดหลักประกัน แต่ไม่เกินครึ่งหนึ่งของสินเชื่อรวมที่มีอยู่กับผู้ให้กู้ที่ขอค้ำประกัน โดยจะกำหนดภาวะความรับผิดชอบไว้ในหนังสือค้ำประกันเป็นจำนวนเงินที่แน่นอน รวมทั้งดอกเบี้ยถึงวันที่คดีถึงที่สุด

3. อัตราค่าธรรมเนียมค้ำประกัน

ค่าธรรมเนียมค้ำประกันกำหนดอัตราร้อยละ ๑.๕ (หนึ่งจุดห้า) ต่อปี เรียกเก็บล่วงหน้าเป็นรายปี คิดจากจำนวนเงินตามหนังสือค้ำประกัน โดยผู้ให้กู้มีหน้าที่เรียกเก็บจากผู้กู้และนำส่งบรรษัทประกันฯ

4. หน้าที่โดยทั่วไปของผู้ให้กู้

- (1) คูณให้ผู้กู้นำสินเชื่อที่ได้รับการค้ำประกันนั้น ไปใช้ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ขอสินเชื่อ
- (2) ยื่นเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสินเชื่อที่ได้รับการค้ำประกันตามที่บรรษัทประกันฯ เห็นสมควร
- (3) รายงานสภาพหนี้ที่ได้รับการค้ำประกันให้บรรษัทประกันฯ ทราบ ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้
- (4) กวอดที่มีมีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ หรือมีเหตุการณ์สำคัญอื่นใดเกิดขึ้น ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อกิจการหรือการดำเนินงานของผู้กู้โดยถ้วนรวมแล้ว ผู้ให้กู้ต้องรายงานให้บรรษัทประกันฯ ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทันที

- (5) ในกรณีที่ผู้กู้จะขนาทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันแก่สินเชื่อกับได้รับการค้ำประกันไปจำหน่าย ล้ำดับสองหรือล้ำดับถัดไป หรือก่อภาระผูกพันด้วยประการใด ๆ ผู้ให้กู้จะให้ความยินยอมได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากบริษัทประกันฯ ก่อน
- (6) ผู้ให้กู้ชอบที่จะใช้สิทธิเรียกร้องจากการค้ำประกันของบริษัทประกันฯ ได้เพียงครั้งเดียว ล้ำสำหรับผู้กู้รายเดียว หากผู้กู้ได้รับสินเชื่อกับมีการค้ำประกันมากกว่าหนึ่งประเภท ผู้ให้กู้จะต้องใช้สิทธิเรียกร้องค้ำประกันในคราวเดียวกัน เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากบริษัทประกันฯ

5. การจ่ายค่าประกันชดเชย

คณะกรรมการบริษัทประกันฯ จะพิจารณาจ่ายค่าประกันชดเชยต่อเมื่อผู้กู้ได้ฟ้องร้องผู้กู้จนคดีถึงที่สุดแล้ว โดยผู้ให้กู้ยื่นคำขอให้จ่ายค่าประกันชดเชยต่อบริษัทประกันฯ พร้อมหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ ตามที่บริษัทประกันฯ กำหนด

คณะกรรมการบริษัทประกันฯ จะพิจารณาไม่จ่ายค่าประกันชดเชย เมื่อบริษัทประกันฯ ไม่ได้รับค่าธรรมเนียมค้ำประกันครบถ้วนตรงตามกำหนดเวลา เว้นแต่ผู้ให้กู้จะได้ฟ้องร้องผู้กู้ก่อนครบกำหนดชำระค่าธรรมเนียมค้ำประกัน หรือเมื่อผู้กู้ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของคนที่ระบุไว้ในหลักเกณฑ์การค้ำประกันนี้ จนเป็นเหตุให้บริษัทประกันฯ ได้รับความเสียหาย

6. การปฏิบัติภายหลังการจ่ายค่าประกันชดเชย

เมื่อบริษัทประกันฯ ได้ชำระเงินตามข้อเรียกร้องให้แก่ผู้ให้กู้ที่เกี่ยวกับสินเชื่อกับผู้ให้กู้ได้ให้แก่ผู้กู้ไปเป็นจำนวนเท่าใดแล้ว บริษัทประกันฯ ย่อมได้รับช่วงสิทธิเกี่ยวกับสิทธิทั้งหลาย รวมทั้งเงินทุกจำนวน ซึ่งผู้ให้กู้อาจเรียกคืนได้จากผู้กู้ แต่ผู้ให้กู้อาจต้องดำเนินการเรียกร้องแทนบริษัทประกันฯ เพื่อให้ได้มาตามสิทธิที่บริษัทประกันฯ พึงได้

ผู้ให้กู้อาจต้องดำเนินการให้ผู้กู้ทำหนังสือมอบอำนาจตามแบบที่บริษัทประกันฯ กำหนด เพื่อให้ผู้ให้กู้อรับเงินจากการขายทรัพย์สินของผู้กู้ในล้นที่เกินกว่าจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ มามอบให้บริษัทประกันฯ ตามสิทธิที่บริษัทประกันฯ พึงจะได้รับ

**ข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ
ให้การค้ำประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม**

พ.ศ. 2529

กองทุนประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ 1	ข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติให้การค้ำประกัน สินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2529	
หมวด 1.	บททั่วไป	
	1. ข้อความเบื้องต้น	1
	2. ชื่อ และการใช้บังคับ	1
	3. คำนิยาม	2
หมวด 2.	หลักเกณฑ์การค้ำประกัน	
	4. การขอสินเชื่อ	2
	5. สิทธิของสมาชิกกองทุนที่จะใช้บริการกองทุน	3
	6. การค้ำประกัน	4
	7. การกำหนดความรับผิดชอบในการค้ำประกัน	5
หมวด 3.	หน้าที่ของผู้ให้กู้	
	8. หน้าที่โดยทั่วไปของผู้ให้กู้	5
หมวด 4.	ค่าธรรมเนียมค้ำประกัน	
	9. ค่าธรรมเนียมค้ำประกัน	6
หมวด 5.	สิทธิเรียกร้องจากการค้ำประกัน	
	10. การบังคับชำระหนี้กับผู้กู้	6
	11. การใช้สิทธิเรียกร้องของผู้ให้กู้จากการค้ำประกัน	7
	12. หน้าที่ผู้ให้กู้ภายหลังการจ่ายค้ำประกันขาดแยกกองทุน	7

หมวด 6.	การจ่ายค่าประกันชดเชย	
	13. หลักเกณฑ์การจ่ายค่าประกันชดเชย	7
หมวด 7.	บทเบ็ดเสร็จ	
	14. เหตุผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของกองทุน	8
	15. การก่อการระงับผูกพันในทรัพย์สินของผู้กู้	8
	16. การใช้ข้อบังคับในกรณีบริษัทเป็นผู้ให้กู้	8
	17. เงื่อนไขที่ผู้ให้กู้ต้องยอมผูกพัน	9
	18. การแก้ไขและสงวนสิทธิการใช้ข้อบังคับ	9
	19. การตีความ	9
	20. การกระทำให้สมความมุ่งหมายแห่งข้อตกลง	9

ส่วนที่ 2 แบบฟอร์มคำขอเพื่อให้กองทุนพิจารณาค่าประกัน

1.	แบบคำขอของผู้กู้ยื่นต่อกองทุนเพื่อขอให้พิจารณาค่าประกัน	10
2.	แบบคำขอให้ค้ำประกันของผู้ขอกู้	11
3.	รายละเอียดโครงการของผู้กู้	12

ส่วนที่ 3 หนังสือค้ำประกัน

ส่วนที่ ๑

บริษัทเงินกู้อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
(กองทุนประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม)

ข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติให้การค้ำประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม

พ.ศ. 2529

หมวด 1

บททั่วไป

1. ข้อความเบื้องต้น

ตามข้อตกลงว่าด้วยการจัดตั้งและดำเนินงานของกองทุนประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ลงนามโดย กระทรวงการคลัง กลุ่มธนาคาร บริษัท และธนาคารกรุงไทย จำกัด) ลงวันที่ 17 เมษายน 2528 ข้อ 11 ให้อำนาจคณะกรรมการกองทุนออกข้อบังคับเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติให้การค้ำประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม คณะกรรมการจึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

2. ชื่อ และการใช้บังคับ

- (1) ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติให้การค้ำประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2529 (ต่อไปเรียกว่า "ข้อบังคับ")
- (2) ข้อบังคับนี้ผูกพันกองทุน สมาชิกกองทุนซึ่งเป็นผู้ให้กู้ รวมทั้งผูกพันผู้ได้รับสินเชื่อจากสมาชิกกองทุนรายนั้น ภายใต้อำนาจแห่งข้อตกลงว่าด้วยการจัดตั้งและดำเนินงานของกองทุนประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ลงวันที่ 17 เมษายน 2528 และที่จะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงต่อไป

บริษัทวินกุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
(กองทุนประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม)

ข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติให้การค้ำประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม

พ.ศ. 2529

หมวด 1

บททั่วไป

1. ชื่อความเบื้องต้น

ตามข้อตกลงว่าด้วยการจัดตั้งและดำเนินงานของกองทุนประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ลงนามโดย กระทรวงการคลัง กลุ่มธนาคาร บริษัท และธนาคารกรุงไทย จำกัด) ลงวันที่ 17 เมษายน 2528 ข้อ 11 ให้อำนาจคณะกรรมการกองทุนออกข้อบังคับเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติให้การค้ำประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม คณะกรรมการจึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

2. ชื่อ และการใช้บังคับ

- (1) ข้อบังคับนี้ เรียกว่า "ข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติให้การค้ำประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2529 (ต่อไป เรียกว่า "ข้อบังคับ")
- (2) ข้อบังคับนี้ผูกพันกองทุน สมาชิกกองทุนซึ่งเป็นผู้ให้กู้ รวมทั้งผูกพันผู้ได้รับสินเชื่อจากสมาชิกกองทุนรายนั้น ภายใต้บังคับแห่งข้อตกลงว่าด้วยการจัดตั้งและดำเนินงานของกองทุนประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ลงวันที่ 17 เมษายน 2528 และที่จะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงต่อไป

3. คำนิยาม

- (1) คำใดคำนิยามไว้ในข้อตกลงว่าด้วยการจัดตั้งและดำเนินงานของกองทุนประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ลงวันที่ 17 เมษายน 2528 และที่จะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงต่อไป เมื่อใช้ในข้อบังคับนี้ย่อมมีความหมายดังที่คำนิยามไว้นั้น เว้นแต่ความในข้อบังคับนี้จะแสดงให้เห็นเป็นประการอื่น
- (2) "กองทุน" ที่ใช้ในข้อบังคับนี้ หมายถึง บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กองทุนประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม) ในฐานะผู้ดำเนินงานกองทุน ตามข้อตกลงว่าด้วยการจัดตั้งและดำเนินงานของกองทุนประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ลงวันที่ 17 เมษายน 2528 ข้อ 14
- (3) "สินเชื่อ" หมายความว่า เงินกู้ระยะยาวตามโครงการที่ผู้กู้ได้รับจากผู้ให้กู้ เพื่อใช้ลงทุนเป็นค่าที่ดิน ค่าปรับปรุงที่ดิน ค่าสิ่งปลูกสร้าง ค่าเครื่องจักร และอุปกรณ์ ทั้งให้หมายความรวมถึงสินเชื่อหมุนเวียนและสินเชื่ออื่น ๆ ที่ธนาคารพึงให้ต่อลูกค้าตลอดจนภาระค้ำประกัน

หมวด 2

หลักเกณฑ์การค้ำประกัน

4. การขอสินเชื่อ

โครงการขอสินเชื่อของผู้ที่พึงได้รับเลือกเพื่อให้ค้ำประกัน ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังนี้

- (1) ผู้กู้ดำเนินกิจการในประเทศไทย หากเป็นบุคคลธรรมดาต้องมีสัญชาติไทย ในกรณีที่เป็นนิติบุคคลให้หมายถึง บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายที่ใช้อยู่

5.

ต่อ

- (2) ประเภทอุตสาหกรรม และเขตพื้นที่ตั้งที่ผู้กู้ประกอบการอยู่ เป็นไปตามที่กองทุนกำหนด
- (3) ประเภทสินเชื่อที่ขอให้ค้ำประกันจะต้องเป็น
  - (3.1) เงินกู้ระยะยาวแต่เพียงประเภทเดียว หรือ
  - (3.2) เงินกู้ระยะยาวรวมกับสินเชื่ออื่น ๆ ของธนาคารที่พึงให้ตลอดจนการค้ำประกัน หรือ
  - (3.3) สินเชื่อประเภทหมุนเวียน (Working Capital)
- (4) โครงการขอสินเชื่อของผู้กู้ต้องมีความเป็นไปได้ และมีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจซึ่งไม่เป็นธุรกิจที่
  - (4.1) ต้องห้ามโดยกฎหมาย หรือ
  - (4.2) มีการฉ้อฉล ชักต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือ
  - (4.3) มีลักษณะเป็นการเก็งกำไรโดยแท้
- (5) สินเชื่อที่ผู้กู้ได้รับนั้นต้องมีจำนวนระหว่าง 200,000 บาท (สองแสนบาท) ถึง 5,000,000 บาท (ห้าล้านบาท) ในขณะเดียวกันทรัพย์สินถาวรสุทธิของผู้กู้ในวันยื่นขอสินเชื่อต้องมีมูลค่าไม่เกิน 10,000,000 บาท (สิบล้านบาท)
- (6) โครงการที่ยื่นขอสินเชื่อของผู้กู้ ต้องมีส่วนที่ผู้กู้ลงทุนเองไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 (ยี่สิบ) ของเงินลงทุนทั้งหมดในโครงการ

5. สิทธิของสมาชิกกองทุนที่จะใช้บริการกองทุน

ผู้ให้กู้อาจยื่นคำขอต่อกองทุนเพื่อพิจารณาให้ค้ำประกัน แต่จะมีผลเป็นการค้ำประกันต่อเมื่อกองทุนได้ตกลงยอมรับค้ำประกันและผู้ให้กู้ได้ทำสัญญาเกี่ยวกับกองทุนตามแบบที่กองทุนกำหนดแล้ว

6. การค้าประกัน

- (1) คำขอ เพื่อให้ค้าประกันสินเชื่อตามข้อบังคับนี้จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนดังต่อไปนี้
    - (1.1) ให้ผู้ขอกู้ยื่นโครงการขอสินเชื่อ เพื่อให้กองทุนพิจารณาให้ค้าประกันได้เฉพาะต่อผู้ให้กู้อย่างใดรายหนึ่งเท่านั้น
    - (1.2) ให้ผู้ให้กู้อธิบายว่าโครงการเข้าหลักเกณฑ์ที่จะขอให้กองทุนการค้าประกันสินเชื่อตามที่ระบุไว้ในข้อ 4 แห่งข้อบังคับนี้หรือไม่ หากเป็นโครงการที่เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้ยื่นคำขอของผู้ให้กู้ต่อกองทุนเพื่อพิจารณาค้าประกันตามแบบที่กำหนดไว้ โดยผู้ให้กู้อาจสามารถเลือกวิธีส่งเอกสารประกอบคำขอได้วิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้
      - (1.2.1) จัดทำรายละเอียดโครงการของผู้ขอกู้ตามแบบที่กองทุนกำหนด หรือ
      - (1.2.2) ยื่นแบบพิจารณาคำขอสินเชื่อตามปกติของผู้ให้กู้ที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่ออื่นรวมทั้งเอกสารแสดงการที่ราคาหลักประกันมาด้วย ทั้งนี้ให้มีข้อมูลครบถ้วนตามรายละเอียดโครงการของผู้ขอกู้ในข้อ (1.2.1)
  - (1.3) กองทุนจะเป็นผู้พิจารณาคำขอให้ค้าประกัน แล้วจะแจ้งผลให้ผู้ให้กู้อทราบต่อไป
- (2) ให้ผู้ให้กู้อ้างต่อกองทุนทันที เมื่อสินเชื่อที่กองทุนให้ค้าประกันระงับสิ้นไป ไม่ว่าจะด้วยเหตุประการใด

7.

ขอ
จำ

8.

7. การกำหนดความรับผิดชอบในการค้าประกัน

กองทุนจะรับผิดชอบผู้ให้กู้ในการค้าประกันตามข้อบังคับนี้เป็นอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละแปดสิบของสินเชื่อเฉพาะส่วนที่ขาดหลักประกัน โดยจะกำหนดภาระความรับผิดชอบไว้ในหนังสือค้าประกันเป็นจำนวนเงินที่แน่นอน รวมทั้งดอกเบี้ยถึงวันที่คดีถึงที่สุด

หมวด 3

หน้าที่ของผู้ให้กู้

8. หน้าที่โดยทั่วไปของผู้ให้กู้

- (1) ผู้ให้กู้ต้องดูแลให้ผู้กู้นำสินเชื่อที่ได้รับการค้าประกันนั้นไปใช้ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่ได้รับอนุมัติ
- (2) ผู้ให้กู้ต้องเรียกหลักประกันสินเชื่อโดยทำจำนวน จำนวนอง
- (3) ผู้ให้กู้ต้องดำเนินการให้ผู้กู้เอาประกันภัยทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสินเชื่อที่ได้รับการค้าประกันตลอดระยะเวลาของการค้าประกันสินเชื่อ โดยระบุให้ผู้ให้กู้เป็นผู้รับประกัน
- (4) ผู้ให้กู้ต้องดำเนินการให้ผู้กู้เปิดบัญชีไว้กับผู้ให้กู้ เพื่อการชำระคืนสินเชื่อที่มีการค้าประกัน
- (5) ผู้ให้กู้ต้องยื่นบรรดาเอกสาร รายงาน ใบรับรอง และหนังสืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสินเชื่อที่ได้รับการค้าประกันแก่กองทุนตามที่กองทุนต้องการ
- (6) ผู้ให้กู้ต้องรายงานสภาพหนี้ที่ได้รับการค้าประกันทุกเดือนให้กองทุนทราบ กรณีที่ผู้กู้ผิดนัดชำระหนี้ให้รายงานความคืบหน้าในการติดตามทวงหนี้ด้วย

- (7) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญต่อโครงการหรือมีเหตุการณ์สำคัญอื่นใดเกิดขึ้น ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อกิจการหรือการดำเนินงานของผู้กู้โดยรวมแล้ว ผู้ให้กู้ต้องรายงานให้กองทุนทราบถึงการเปลี่ยนแปลงหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทันที

หมวด 4

ค่าธรรมเนียมค้ำประกัน

9. ค่าธรรมเนียมค้ำประกัน

ค่าธรรมเนียมค้ำประกันกำหนดอัตราร้อยละ 1.5 (หนึ่งจุดห้า) ต่อปี เรียกเก็บล่วงหน้าเป็นรายปี คิดจากจำนวนเงินตามหนังสือค้ำประกัน โดยผู้ให้กู้มีหน้าที่เรียกเก็บจากผู้กู้แล้วนำส่งกองทุนภายใน 30 วันนับแต่วันที่ในหนังสือขอให้ชำระค่าธรรมเนียมค้ำประกันของกองทุนที่มีไปยังผู้ให้กู้

หมวด 5

สิทธิเรียกร้องจากการค้ำประกัน

10. การบังคับชำระหนี้กับผู้กู้

การดำเนินการบังคับชำระหนี้เอาจากผู้กู้ที่ได้รับสินเชื่อที่มีการค้ำประกันให้อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ดังนี้

- (1) ผู้ให้กู้และกองทุนจะร่วมกันพิจารณาว่าสมควรจะบังคับชำระหนี้กับผู้กู้
- (2) ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนหรือเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายมากยิ่งขึ้น ผู้ให้กู้อาจดำเนินการกับผู้กู้ได้โดยไม่ต้องหารือกับกองทุนก่อน แต่เมื่อได้ดำเนินการแล้วต้องแจ้งให้กองทุนทราบในเวลาอันสมควร

11. การใช้สิทธิเรียกร้องของผู้ให้กู้จากการค้ำประกัน

ผู้ให้กู้ชอบที่จะใช้สิทธิเรียกร้องจากการค้ำประกันของกองทุนได้เพียงครั้งเดียว สำหรับผู้กู้รายเดียว หากผู้กู้ได้รับสินเชื่อที่มีการค้ำประกันมากกว่าหนึ่งประเภทผู้ให้กู้จะต้องใช้สิทธิเรียกร้องต่อสินเชื่อทุกประเภทในคราวเดียวกัน

12. หน้าที่ผู้ให้กู้ภายหลังการจ่ายค่าประกันชดเชยแก่กองทุน

- (1) เมื่อกองทุนได้ชำระเงินตามข้อเรียกร้องให้แก่ผู้ให้กู้ที่เกี่ยวข้องกับสินเชื่อที่ผู้ให้กู้ได้ให้แก่ผู้กู้อื่นเป็นจำนวนเท่าใดแล้ว กองทุนย่อมได้รับช่วงสิทธิเกี่ยวกับสิทธิทั้งหลายรวมทั้งเงินทุกจำนวนซึ่งผู้ให้กู้อาจเรียกคืนได้จากผู้กู้ แต่ผู้ให้กู้อาจต้องดำเนินการเรียกร้องแทนกองทุนเพื่อให้ได้มาตามสิทธิที่กองทุนพึงได้
- (2) เงินจากการขายทรัพย์สินของผู้กู้เกินกว่าจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ ผู้กู้อินยอมมอบอำนาจให้ผู้ให้กู้รับเงินส่วนที่เกินมามอบให้แก่กองทุนตามสิทธิที่กองทุนพึงจะได้รับ

หมวด 6

การจ่ายค่าประกันชดเชย

13. หลักเกณฑ์การจ่ายค่าประกันชดเชย

กองทุนจะพิจารณาจ่ายค่าประกันชดเชยต่อเมื่อผู้ให้กู้ได้ฟ้องร้องผู้กู้จนคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ผู้ให้กู้อื่นคำขอให้จ่ายค่าประกันชดเชยต่อกองทุนพร้อมหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ ตามที่กองทุนกำหนด

หมวด 7
บทเบ็ดเสร็จ

14. เหตุปลดเปลื้องความรับผิดชอบของกองทุน

กองทุนเป็นอันปลดเปลื้องความรับผิดชอบอันเกิดจากการค้าประกันสินเชื่อ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) เมื่อผู้ให้กู้ร้องขอให้กองทุนยกเลิกการค้าประกัน ในกรณีนี้ผู้กู้จะต้องจ่ายค่า Prepayment Charge ในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อปี ของยอดคงค้าง (Outstanding) ณ วันขอยกเลิก โดยคิดจากวันที่จ่ายค่าธรรมเนียมการค้าประกันครั้งสุดท้ายจนถึงวันขอยกเลิกการค้าประกัน ความในข้อ 14 (1) นี้ยกเลิกตามมติที่ประชุมคณะกรรมการกองทุน เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2529
- (2) เมื่อกองทุนไม่ได้รับค่าธรรมเนียมการค้าประกันครบถ้วนตรงตามกำหนดเวลา เว้นแต่กองทุนจะผ่อนผันให้เป็นกรณี ๆ ไป
- (3) เมื่อผู้ให้กู้ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของผู้ให้กู้ตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับนั้นจนเป็นเหตุให้กองทุนได้รับความเสียหาย

15. การก่อภาระผูกพันในทรัพย์สินของผู้กู้

ผู้ให้กู้ต้องระบุในสัญญาให้สินเชื่อระหว่างผู้ให้กู้กับผู้กู้ว่า ผู้กู้จะนำทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันแก่สินเชื่อที่ได้รับการค้าประกันไปจำนองลำดับสอง หรือลำดับถัดไป หรือก่อภาระผูกพันด้วยประการใด ๆ มิได้ เว้นแต่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ให้กู้ก่อน ผู้ให้กู้จะให้ความยินยอมเช่นนั้นได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากกองทุนก่อน

16. การใช้ข้อบังคับในกรณีบริษัทเป็นผู้ให้กู้

ในกรณีบริษัทเป็นผู้ให้กู้ ให้ใช้วิธีการอย่างเดียวกับผู้ให้กู้อื่นให้กู้โดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดกับข้อตกลงว่าด้วยการจัดตั้งและดำเนินงานของกองทุนประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ลงวันที่ 17 เมษายน 2528 ข้อ 7

